

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ג' תקיח - לעומר מוהרנ"ת זצ"ל "עך מצני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"א אֲנִיר (ל"ו לעומר)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

הַזְרָה קַפֵּד

כְּשֶׁאֶחָד מְדַבֵּר עִם חֵבְרוֹ בְּיִרְאֵת שָׁמַיִם נַעֲשֶׂה אֹר יִשָּׂר וְאֹר חוֹזֵר, וְלִפְעָמִים מִקְדִּים הָאֹר חוֹזֵר קֶדֶם הָאֹר יִשָּׂר, כְּשֶׁהִמְקִיב יֵשׁ לוֹ מַח קָטָן וְאִין יָכוֹל לְקַבֵּל דְּבַרֵי חֵבְרוֹ, כִּי אִז קֶדֶם שֶׁמְקַבֵּל חֵבְרוֹ מִמֶּנּוּ שְׂזָהוּ בְּחִינַת אֹר יִשָּׂר, קֶדֶם לָזֶה מְקַבֵּל הוּא מִחֵבְרוֹ, וְאִזֵּי הָאֹר חוֹזֵר קֶדֶם לְאֹר יִשָּׂר:

כִּי כְּשֶׁמְדַבְּרִין עִם חֵבְרוֹ בְּיִרְאֵת-שָׁמַיִם. אִף שְׂאִין חֵבְרוֹ מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, אִף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מְקַבֵּל הַתְּעוּרָרוֹת מִחֵבְרוֹ, כִּי עַל-יְדֵי הַהִפָּאָה שִׁיְצָאוּ הַדְּבוּרִים מִפִּיו לְחֵבְרוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה חוֹזֵר הָאֹר אֵלָיו, (וְזָהוּ בְּחִינַת אֹר חוֹזֵר מִפֶּשׁ הַמּוֹבָא בְּפִתְּבִים עֵין שָׁם): כִּמוֹ מִי שֶׁמְכָה בְּכַתֵּל שֶׁחוֹזֵר הַדָּבָר אֵלָיו, כִּמוֹ כֵּן כְּשֶׁמְדַבֵּר לְחֵבְרוֹ אִף-עַל-פִּי שְׂאִין חֵבְרוֹ מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, אִף-עַל-פִּי-כֵן הוּא בְּעֶצְמוֹ יָכוֹל לְהַתְּעוּרָר מֵהֶם, עַל-יְדֵי הַהִפָּאָה שִׁיְצָאוּ הַדְּבוּרִים לְגַבֵּי חֵבְרוֹ וְהִכּוּ בּוֹ וְחָזְרוּ אֵלָיו, וְעַל כֵּן אִם הָיָה מְדַבֵּר אֵלָיו הַדְּבוּרִים בֵּינוֹ לְבֵין עֶצְמוֹ יָכוֹל לְהִיזֵת שְׂלֵא הָיָה מִתְּעוּרָר מֵהֶם כָּלֵל, וְעַל יְדֵי שֶׁדְּבָרָם לְחֵבְרוֹ, נִתְּעוּרָר מֵהֶם אִף שֶׁחֵבְרוֹ לֹא נִתְּעוּרָר, כִּי חָזְרוּ אֵלָיו עַל-יְדֵי בְּחִינַת הַהִפָּאָה כַּ"ל. (וְזֶה בְּחִינַת אֹר חוֹזֵר שֶׁהוּא עַל-יְדֵי בְּחִינַת הַפָּאָה פְּמִבְּאָר בְּפִתְּבִים וְהַבֵּן):

הַזְרָה קַפֵּה

אֵיתָא בְּזִהַר (וַיִּקְרָא ד:): 'כִּד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁתְּלָמוּ בְּעוֹבְדֵיהוּ כִּבִּי-יָכוֹל שְׂמָא קַדִּישָׁא אֲשֶׁתְּלָם' וְכוּ', וְעַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת הִיא

הִירָאָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (דְּבָרִים י'): "מָה ה' אֱלֹקֶיךָ שׂוֹאֵל מֵעַמְּךָ כִּי אַם לִירָאָה", וְעַל כֵּן נִקְרָאת יִרְאָה סוּף דְּבָר, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (סוּף קהֳלֵת): "סוּף דְּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹקִים יִרְא", כִּי הִיא שְׂלֵמוֹת כָּל הַדְּבָרִים.

וַיֵּשׁ שְׁנֵי מֵינֵי יִרְאֹת, יֵשׁ מִי שֶׁהוּא יִרְא מֵה' מִגְדֻלָּתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ בְּגִין דְּאִיהוּ רַב וְשְׁלִיט, וַיֵּשׁ יִרְאָה לְמִטָּה מִמְּנָה, הֵינּוּ שְׂבָא לִירְאָה עַל-יַדֵּי יִרְאֹת תַּחְתּוֹנוֹת, עַל-יַדֵּי שְׂיָרָא מַחֲיָה אִזּוּ מִשָּׂר אִזּוּ מִפֶּחַד אַחַר, עַל-יַדֵּי-זָה הוּא נִזְכָּר וְכָא לִירְאָת ה'. וַיִּרְאָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁהִיא עַל יַדֵּי הַתְּבוֹנָנוֹת הַשְּׂכָל בְּגְדֻלָּתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ, הִיא בְּחִינַת א. כִּי הִירְאָה הִיא בְּחִינַת מַלְכוּת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (אָבוֹת פְּרָק ג'): 'אֶלְמָלָא מוֹרְאָה שֶׁל מַלְכוּת' וְכוּ'. וְהִיא בְּחִינַת דְּלֵת. בְּגִין דְּלֵית לָהּ מַגְרָמָה כְּלוּם, כִּי אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לִירְאָה כִּי-אִם עַל-יַדֵּי הַתְּבוֹנָנוֹת הַשְּׂכָל בְּגְדֻלָּתוֹ, וְהַשְּׂכָל נִקְרָא יוֹד. כְּמוֹ שְׂכָתוֹב רַש"י: "אִזּוּ יִשִּׁיר מִשָּׁה" שְׂרָאוֹי לְכָתוֹב שָׂר מִשָּׁה, אֶלָּא יוֹד עַל שֵׁם הַמַּחֲשָׁבָה נְאֻמְרָה, וְהַמַּשְׁכָּה מֵהַשְּׂכָל לְהִירְאָה הוּא בְּחִינַת וָאוּ. וְזָה א.

וְהִירְאָה הַשְּׁנֵיָה שֶׁהִיא בָּאָה מִדְּבָרִים תַּחְתּוֹנִים, הִיא בְּחִינַת אד. כִּי הִיא בְּחִינַת דְּלֵי דְלֵת, שְׂאִינָה נִמְשַׁכֶּת מֵהַשְּׂכָל, אֶלָּא מֵהַדְּבָרִים תַּחְתּוֹנִים, וְעַל-יַדֵּי הִירְאָה זֹו אִינוּ נִמְשָׁד רַק הַשְּׂפָעוֹת בְּעוֹלָם, כִּי הוּא בְּחִינַת הַעֲלָאת מִיִּין נְקֻבִין, כְּמוֹ כְּשֶׁאֶחָד צָרִיד לְחַבְרוֹ וּמִבְּקָשׁ מִמֶּנּוּ, וְעַל-יַדֵּי הַבְּקָשָׁה פּוֹעֵל אֶצְלוֹ הַדְּבָר, מִחֲמַת שְׂדִבּוּרָיו וּבְקָשָׁתוֹ שֶׁהַכְּנִיעַ עֲצָמוֹ לְחַבְרוֹ וּבְקָשׁ מִמֶּנּוּ, נַעֲשׂוּ אֵלוֹ הַדְּבָרִים בְּחִינַת הַעֲלָאת מִיִּין נְקֻבִין, וּפּוֹעֲלִים הַבְּקָשָׁה אֶצְלֵ חַבְרוֹ לְהַשְׁפִּיעַ לוֹ מֵהַ שְׂצָרִיד, כֵּן מֵהַ שְׂמַעְלָה הִירְאָה מֵהַדְּבָרִים הַתַּחְתּוֹנִים, נַעֲשֶׂה מִזָּה בְּחִינַת הַעֲלָאת מִיִּין נְקֻבִין.

וּנְמַשְׁכִּין הַשְּׁפָעוֹת בְּעוֹלָם.

וְזֶה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית ב): "וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ", עַל-יְדֵי הַיְרָאָה הַתַּחְתּוֹנָה זֶה שֶׁהִיא בְּחִינַת אֵד כַּנִּל, עַל יְדֵי זֶה: "וְהַשְּׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה", כִּי עַל יְדֵהּ נְמַשְׁכִּין הַשְּׁפָעוֹת כַּנִּל, וְכַשְׁנִמְשָׁךְ הַשְּׁפָע, צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כְּלִי לְקַבֵּל הַשְּׁפָע שְׁלֵא יִינָקוּ הַחַיּוֹנִים מִמֶּנּוּ, וְהַכְּלִי הִיא בְּחִינַת מִם סְתוּמָה, וְזֶה אוֹתִיּוֹת אָדָם.

וְעַל יְדֵי הַהַשְׁתַּוְקוּת וְהַרְצוֹן לְנִסְעַ לְהַצְדִּיק, נַעֲשֶׂה רִשְׁמֵ הַכְּלִי, כְּמוֹ אֲמֵן כְּשֶׁרוֹצֶה לַעֲשׂוֹת כְּלִי צָרִיךְ לְצִיֵּר וְלַחֲקֹק מִתְחִלָּה רִשְׁמֵ וְצִיֵּיר הַכְּלִי, וְאַחֲרֵיכֵן עוֹשֶׂה הַכְּלִי, כִּן בְּזֶה הַרְצוֹן לְנִסְעַ נַעֲשֶׂה הַצִּיֵּיר וְרִשְׁמֵ הַכְּלִי, וְאַחֲרֵיכֵן כְּשֶׁבָא אֵלָיו נַעֲשֶׂה הַכְּלִי וְזֶה (שְׁמוֹנֶה עָשָׂר ט"ז): "אָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיִם", עַל-יְדֵי יְרָאָה לְעֵינָיִם, הֵינּוּ הַיְרָאָה הַתַּחְתּוֹנָה שֶׁמְקַבֵּל עַל-יְדֵי מֶה שֶׁרוֹצֶה בְּעֵינָיִם כַּנִּל, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת אָדָם. הֵינּוּ שְׁנַמְשְׁכִּין הַשְּׁפָעוֹת עַל יְדֵי אֵד שֶׁהִיא בְּחִינַת יְרָאָה זֶה כַּנִּל. וְהַמִּם הוּא הַכְּלִי לְקַבֵּל הַשְּׁפָע כַּנִּל, אֲבָל עַל יְדֵי הַיְרָאָה הָעֲלִיּוֹנָה הַנִּל שֶׁהִיא בָּאָה מִהַשְּׁכָלֶת הַלֵּב בְּרוּמֹתוֹ, עַל יְדֵהּ אֲשֶׁתֵּלֶם שְׁמָא קוֹדֵשׁ אֲדָקֵד שָׂא בְּרִיךְ הוּא כַּנִּל, וְזֶה וְה' יִרְאֶה לְלֵב, שֶׁעַל יְדֵי יְרָאָה לְלֵב שֶׁהוּא בְּחִינַת יְרָאָה עֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא בָּאָה מִהַשְּׁכָלֶת הַלֵּב בְּרוּמֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ כַּנִּל. עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁלָם שֵׁם ה'. כְּמוֹ שְׁכָתוֹב בְּזֶה הַנִּל ל' כִּד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁתֵּלֶמוּ בְּעוֹבְדֵיהוּ שְׁמָא קוֹדֵשׁ אֲשֶׁתֵּלֶם, וְעַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת הִיא הַיְרָאָה כַּנִּל, וְזֶהוּ "וְה' יִרְאֶה לְלֵב" כִּי עַל יְדֵי יְרָאָה עֲלִיּוֹנָה הַנִּל שֶׁהִיא בְּחִינַת יְרָאָה לְלֵב נִשְׁלָם שֵׁם ה' כַּנִּל:

[זוה] המאמר שמעתי בשמו, שהוא שיך על פסוק (תהלים פ"ד):
"ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלקים בציון", ואיני יודע
הפרוש, אך כפי הנראה, יש שיכות לסוף המקרא לענין מאמר
הנ"ל עין שם מה שכתוב בסופו, שעל ידי השתוקקות לנסע
להצדיק נעשה ציור ורשם הכלי וכו', וזהו בחינת "יראה אל
אלקים בציון". 'ציון' זה בחינת ציון ורשם הכלי, שנעשה על ידי
השתוקקות וכו' כנ"ל, שעל-ידי-זה זוכין אחר-כך להתקרב
להשם יתברך בחינת "יראה אל אלקים בציון", הינו על-ידי ציון
ורשם הכלי, שנעשה על-ידי השתוקקותו הגדולה בתחלה:

ואמר רבנו, זכרוננו לברכה, שכל מי שיש לו יגיעות וטרחות
יותר בתחלת ההתקרבות להשם יתברך, דהינו שיש
לו מניעות רבות וגדולות, כגון מאביו ואשתו וחותנו או משאר
בני אדם שמונעים ומעכבים אותו מאד ומניעות מחמת קמון
ושארי מניעות ועכובים ובלבולים, שמתטחים לפניו ומונעים
אותו מאד, והוא צריך להתניגע ולטרח מאד לשברם, כל אלו
היגיעות והטרחות שיש לו בתחלת ההתקרבות, הם טובה גדולה
להאדם, כי על-ידי-זה זוכה אחר-כך לקבל הרבה קדשה וטהרה,
כי על-ידי היגיעות שבתחלה נעשה הכלי וכל מה שיש לו יותר
יגיעות וטרחות וכו' יש לו כלי גדול ביותר לקבל אחר כך בתוכו
שפע קדשה וטהרה להתקרב להשם יתברך, וזה בחינת "יראה
אל אלקים בציון" כנ"ל.

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"ד

תורה קפד

א בשמדין עם חברו ביראת שמים, אף שאין חברו מקבל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקכ"ג - צמח מנהרצ'ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מִמֶּנּוּ אֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא בְּעֲצָמוֹ מְקַבֵּל עַל-יְדֵי-זֶה הַתְּעוֹרָרוֹת
מִחֲבֵרוֹ, כִּי עַל-יְדֵי שִׁיזָאוּ הַדְּבוּרִים מִפִּיו לַחֲבֵרוֹ חוֹזֵר הָאֹר אֵלָיו.
וְאִם הָיָה מְדַבֵּר אֵלָיו הַדְּבוּרִים בֵּינוֹ לְבֵין עֲצָמוֹ יְכוּל לְהִיזֵת שְׁלֹא
הָיָה מִתְּעוֹרָר מֵהֶם כָּלָל וְעַל-יְדֵי שֶׁדְּבָרָם לַחֲבֵרוֹ אֶף שֶׁחֲבֵרוֹ לֹא
נִתְּעוֹרָר, עִם כָּל זֶה הוּא בְּעֲצָמוֹ נִתְּעוֹרָר כִּי חֲזָרוּ אֵלָיו עַל-יְדֵי
בְּחִינַת הַהִכָּאָה, כִּמוֹ מִי שֶׁמְכָה וּמִשְׁלִיךְ אִיזָה דָּבָר לְכַתֵּל חוֹזֵר
הַדָּבָר אֵלָיו:

תורה קפה

א עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא הַיְרָאָה, וַיֵּשׁ שְׁנֵי מִיָּנִי יְרָאוֹת, יֵשׁ מִי שֶׁהוּא
יְרָא מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִגְּדֻלָּתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ בְּגִין דְּאִיהוּ רַב וְשְׁלִיט,
וְעַל-יְדֵי יְרָאָה זֹאת אֲשֶׁתְּלִים שְׂמָא קְדִישָׁא דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וַיֵּשׁ
יְרָאָה לְמַטָּה מִמֶּנּוּ הֵינּוּ שָׂבָא לְיְרָאָה עַל-יְדֵי יְרָאוֹת תַּחְתּוֹנוֹת,
עַל-יְדֵי שִׁירָא מַחֲיָה אִוּ מִשָּׂר אִוּ מֵאִיזָה פַּחַד אַחַר עַל-יְדֵי-זֶה הוּא
נִזְכָּר וּבָא לְיְרָאָת ה', וְעַל-יְדֵי יְרָאָה זֹאת נִמְשָׁךְ הַשְּׁפָעוֹת בְּעוֹלָם,
וְצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כְּלִי לְקַבֵּל הַשְּׁפָע, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הַשְּׁתוֹקְקוֹת
וְהַרְצוֹן לְנִסְע לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה רִשְׁמ הַכְּלִי,
וְאַחַר-כֵּן כְּשָׂבָא אֵלָיו נַעֲשֶׂה הַכְּלִי, וְכָל מִי שִׁישׁ לוֹ יְגִיעוֹת
וּמְנִיעוֹת יוֹתֵר בְּתַחֲלַת הַתְּקָרְבוֹת וְהוּא מְשַׁבֵּר עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ
לוֹ כְּלִי גְדוֹל בְּיוֹתֵר, כְּגוֹן כְּשִׁישׁ לוֹ מְנִיעוֹת מֵאָבִיו וְחוֹתָנוֹ וְאֲשֶׁתּוֹ
וְכִיזָא בָּהֶם שְׂאָרֵי מְנִיעוֹת וְהוּא צָרִיךְ לְהַתְיַגֵּעַ לְטַרַח וּלְהַתְחַזֵּק
מְאֹד לְשַׁבֵּר, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא עוֹשֶׂה כְּלִי לְקַבֵּל בְּתוֹכָהּ קְדֻשָּׁה
וְטָהָרָה אַחַר-כֵּן. וְכָל מֵה שֶׁהִיגִיעוֹת וְהַמְנִיעוֹת יוֹתֵר,
וְכִשְׁמִשְׁבֵּר, הַכְּלִי יוֹתֵר גְּדוֹלָה לְקַבֵּל בְּתוֹכָהּ קְדֻשָּׁה וְטָהָרָה
לְהַתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכָה לְיְרָאָה וּלְהַמְשִׁיךְ כָּל
הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת וְזוֹכָה לְהַשְׁלִים שְׂמָא קְדִישָׁא, כִּי עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת

על-ידי היראה:

סדר ימי פני הרצ"ת ה'תש"ז:

אחר כך איזה שעה בלילה באתי לקהלת קראסני, ונדע לי מייד האכסניא שלו כי שם לא הסתיר עצמו וידעו כל בני העיר ממנו ובאתי למקום האכסניא שלו ובתחלה לא קרב אותי כלל אחר סעדת הלילה נכנסתי אליו לחדרו ועוד שאר אנשי-שלומו עמדו לפניו ענה ואמר לי על מה אתה במקרה שחזרה אפשר אתה מתחרט על מה שהתחלת ועמדתי נכלם ומתבייש ועניתי בשפה רפה לא, הינו שאיני מתחרט חם ושלום על מה שהתחלתי ענה ואמר אם-כן על מה אתה במקרה שחזרה השבתי שאני רוצה להיות איש כשר, ענה ואמר אם-כן שאתה רוצה להיות איש כשר מה לך לדאג הלא כל העולם יגיעים וטורחים בשבילך, (ואמר בלשון אשכנזי בזה הלשון דיא גאנצע וועלט האריוועט אויף דיר) זה נוסע לברעסלא וזה נוסע לכאן הכל בשבילך והחיה אותי מאד בדבריו הקדושים האלה:

ואז נפתח פי ודברתי לפניו, ועניתני ואמרתי הייתי סבור שלא אראה אתכם עוד היום, והנה זכיתי לראותכם ולדבר עמכם ענה ואמר: אנחנו צריכים בודאי לראות עצמנו ועוד אנו עתידין לראות עצמנו זה עם זה עוד הפעם ועוד הפעם וכו' וחזר ענין זה כמה וכמה פעמים, והבטיח לי מרחוק, שאזכה לראות עמו פנים בפנים כמה וכמה פעמים, לעולמי עד ולנצח נצחים כי באותו העת כבר נסעתי אחר יום-הכפורים למאהלוב, והייתי סבור, שלא אראה אותו עוד, ואחר-כך זכיתי לחזר ולבוא אליו כנ"ל ולכתב ספר הנזרא הנ"ל ולשמע מה ששמעתי ולהיות אצלו כל ימי הסכות ושמני-עצרת ושמחת-תורה ואחר-כך הייתי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' תקכ"ד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סְבוּר, שְׁלֵא אֶזְכָּה לְרֵאוֹתוֹ אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְעֲזַרְנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ גַּם
לְלוֹתוֹ, וְכֵן אַחֲר־כֵּן הָיִיתִי סְבוּר בְּכָל פַּעַם, שְׁלֵא אֶרְאֶהוּ עוֹד,
וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עֲזַרְנִי כַּמָּה פְּעָמִים, פַּעַם אַחֲר פַּעַם, לְחֹזֵר וְלְרֵאוֹתוֹ
מִחֻדָּשׁ, וְהוֹסִיף בְּחֶסֶדּוֹ הַנִּפְלָא וְהַבְּטִיחֵנִי מִרְחוֹק לְהִתְרַאוֹת עִמּוֹ
פָּנִים אֶל פָּנִים עוֹד כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים וְכוּ' כַּנ"ל:

אַחַר כֵּן בִּבְקָר עָמַד בְּזִרְיוֹתַי, וְלֹא רָצָה לְדַבֵּר עוֹד עִם שׁוֹם אָדָם
וְנָסַע בְּזִרְיוֹתַי מִיַּד וְאַנְחָנוּ עֲדִין הָיָה בּוֹעֵר לְבַבְנוּ לְחֹזֵר וְלִהְשָׁבִיעַ
עֵינֵינוּ בְּרֵאִית פָּנָיו הַקְּדוֹשִׁים וְלִשְׁמַע עוֹד דְּבוּרִים מִפִּיו הַקְּדוֹשׁ
וְהוּא נָסַע בְּמַהֲרֵי מַה אֲכַסְנִיא וְאַנִּי הִתְחַלֵּתִי לְרוֹף אַחַר
הָעֲגָלָה, אַף עַל פִּי שֶׁבּוֹדֵאֵי קָשָׁה לְהַשְׁיֵג בְּרַגְלִים עֲגָלָה עִם סוּסִים
חֲזָקִים, אַף עַל פִּי כֵן אֶמְרֵתִי וְיִהְיֶה מָה אֶרְוֶצָה, אוֹלֵי יִסְבֵּב הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ שְׂאֵזְכָה לְהַשְׁיֵג הָעֲגָלָה וְכֵן הָוָה שִׁרְצָתִי אַחֲר הָעֲגָלָה
בְּבֵרֵת אֶרֶץ וְאַחַר כֵּן הִגִּיעוּ לְאֵיזָה הַר וְהוֹרִידוּ הָעֲגָלָה לְאֵט
כִּנְהוּג וְאַחַר כֵּן עָבְרוּ אֵיזָה גֶּשֶׁר וְשָׁם הִקְדִּים עֲצָמוּ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ וְעָמַד שָׁם כְּדִי לְחֹזֵר וְלִהְתְּרַאוֹת פָּנִים עִם רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ
לְבָרְכָה כִּי יָדַע שֶׁרַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה לֹא יִרְצָה לְדַבֵּר עִמּוֹ
בְּהֶאֱכַסְנִיא עַל כֵּן הִקְדִּים עֲצָמוּ לְשָׁם וּמַחֲמַת זֶה נִתְעַכֵּב רַבְּנוּ
זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה מְעַט שָׁם וְגַם מַחֲמַת עַכּוּבִים מִהָהָר וְהִגִּישׁ כַּנִּזְכָּר
לְעִיל עַל יְדֵי זֶה הִשְׁגַּתִּי אוֹתָם, וְחֲזַרְתִּי וּבֵאתִי לְפָנֵי הַדֶּרֶת קְדֻשָּׁתוֹ
זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה וְחֲבַרִי רַבִּי נִפְתָּלִי כְּשֶׁרָאָה שְׂאֵנִי רָץ אַחֲרָיו רָץ גַּם
כֵּן אַחֲרָי, וּבָא הוּא גַם כֵּן לְפָנֵי רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה וְעָמְדָנוּ שָׁם
לְפָנָיו אֲנַחְנוּ שְׁלֵשָׁה וְהִסְבִּיר לָנוּ פָּנִים:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

לוּ כָּל הָעוֹלָם מְלֵא מַחְלָקֶת הֵן בֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם, וְכֵן בְּכָל עִיר
וְעִיר, וְכֵן בְּכָל בַּיִת וּבֵית בֵּין הַשְּׂכֵנִים וּבֵין כָּל אֶחָד עִם אִשְׁתּוֹ

וּבְנֵי-בֵיתוֹ וּמִשְׁרָתוֹ וּבְנָיו וְכִיּוֹצֵא בָזֶה, וְאִין מִי שִׁישִׁים אֵל לְבוֹ
 הַתְּכֵלִית, שְׁבֹכָל יוֹם הָאָדָם מֵת, כִּי הַיּוֹם שֶׁעָבַר לֹא יִהְיֶה עוֹד,
 וּבְכָל יוֹם הוּא מִתְקַרֵּב לְמִיתָה, וְאִיךָ יֵשׁ לוֹ פְּנָאֵי לְבָלוֹת זְמַן עַל
 מַחְלָקָת? עַל-כֵּן מִי שֶׁהוּא בִרְדֵּעַת קָצֵת צָרִיךְ לָשׂוּם לֵב לָזֶה,
 וַיִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אַרְיכוֹת אַפִּים, וְלֹא יֵאבֵד יָמָיו עַל-יְדֵי מַחְלֻקוֹת
 קְטַנּוֹת אִו גְּדוּלוֹת, רַק יַעֲצֹר רוּחוֹ וְכַעֲסוֹ וַיִּהְיֶה לוֹ שָׁלוֹם עִם הַכֹּל
 (שיחות-הר"ן סי' עז).

מניעות

א כָּל הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ לָאָדָם, כָּלָם הֵם רַק בְּשִׁבִיל הַחֲשֵׁק, כִּדִּי שִׁיְהִיָּה
 לוֹ חֲשֵׁק יוֹתֵר לְהַדְבֵּר שֶׁבְקֻדְשָׁה שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת. כִּי כֵן דֶּרֶךְ הָאָדָם,
 שְׁכָל מֵה שֶׁמוֹנְעִים אוֹתוֹ יוֹתֵר מֵאִיזָה דְבָר, הוּא חוֹשֵׁק בְּיוֹתֵר
 לַעֲשׂוֹת. וְעַל-כֵּן כְּשֵׁאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת דְבָר הַצָּרִיךְ לוֹ
 לַיהֲדוּתוֹ, וּבְפֶרֶט כְּשֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת דְבָר שְׁכָל יַהֲדוּתוֹ תָּלוּי בָזֶה,
 דִּהְיֵנוּ לְנִסְעַ לְצַדִּיק-הָאֱמֶת, אֲזִי נוֹתֵנִין לוֹ לְמַעַלָּה חֲשֵׁק, וְהַחֲשֵׁק
 שֶׁנוֹתֵנִין לוֹ הוּא עַל-יְדֵי הַמְּנִיעָה שֶׁמִּזְמִינִים לוֹ, כִּי עַל-יְדֵי הַמְּנִיעָה
 מִתְגַּבֵּר הַחֲשֵׁק כִּנ"ל. עַל-כֵּן יֵדַע הָאָדָם, שֶׁאִין שׂוּם מְנִיעָה בְּעוֹלָם
 שֶׁלֹּא יוּכַל לְשַׁבְּרָה אִם יִרְצֶה, כִּי הַמְּנִיעָה הוּא בְּשִׁבִיל הַחֲשֵׁק,
 וְכִשִּׁיְהִיָּה לוֹ חֲשֵׁק וְרָצוֹן חֲזָק וְכַסּוּפִין גְּדוּלִים כָּרְאוּי לָזֶה הָעֵסֶק
 דְּקֻדְשָׁה שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת, בּוֹדֵאֵי יִזְכֶּה לְגַמְרוֹ וּלְהוֹצִיאֹ מִכַּח אֵל
 הַפֶּעַל, כִּי הַמְּנִיעוֹת הֵם רַק בְּשִׁבִיל הַתְּגַבְּרוֹת הַחֲשֵׁק, כִּדִּי שֶׁעַל-
 יְדֵי-זֶה דִּיקָא יִזְכֶּה לְגַמְרוֹ כִּנ"ל (לקוטי-מוהר"ן סי' סו).

סדר ספורי מניעות היום:

אַחֲרֵי-כֵן הַתְּחִיל הָעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּעֵינָיו כֹּלָא, כִּי מַחֲמַת חֲכָמָתוֹ
 שֶׁהָיָה אֲמֵן גְּדוֹל כָּזֶה וְחָכָם וְדַאקְטִיר כָּזֶה, הָיָה כָּל אֶחָד מִבְּנֵי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקכו ◀ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ▶
◀ "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ▶

העולם בעיניו כלא וישב עצמו לעשות לו תכלית ולשא אשה, ואמר בדעתו: אם אשא אשה בכאן, מי ידע מה שנעשה ממני? אלך ואשוב לביתי למען יראו מה שנתייה ממני, שהייתי נער קטן, ועכשו באתי לגדלה כזו! והלך ונסע לביתו, והיה לו יסורין גדולים בדרך, כי מחמת חכמתו לא היה לו עם מי לדבר, ולא היה מוצא אכסניא ברצונו, והיה לו יסורים הרבה והנה נשליך כעת את מעשה החכם, ונתחיל לספר במעשה התם:

התם הנ"ל למד מלאכת רצענות [סנדלרות], ומחמת שהיה תם, למד הרבה עד שקבל, ולא היה בקי בהאמנות בשלמות ונשא אשה, והיה מתפרנס מן המלאכה, ומחמת שהיה תם, ולא היה בקי בהמלאכה כל כך על כן היה פרנסתו בדחק גדול ובצמצום, ולא היה לו פנאי אפלו לאכל כי היה צריך תמיד לעסוק במלאכה מחמת שלא היה יכול האמנות בשלמות, רק בשעת המלאכה, בשעה שהיה נוקב במרצע והיה מכנים ומוציא החוט העב של התפירה בדרך הרצענים, אז היה נושך חתיכת לחם ואוכל. ומנהגו היה, שהיה תמיד בשמחה גדולה מאד, והיה רק מלא שמחה תמיד והיו לו כל המאכלים וכל המשקאות וכל המלבושים והיה אומר לאשתו: אשתי, תן לי לאכל! והיתה נותנת לו חתיכת לחם ואכל אחר כך היה אומר: תן לי הרטב עם קטנית! והיתה חותכת לו עוד חתיכת לחם ואכל והיה משבח ואומר: כמה יפה וטוב מאד הרטב הזה! וכן היה מצוה לתן לו הבשר ושאר מאכלים טובים כיוצא בזה, ובעד כל מאכל ומאכל היתה נותנת לו חתיכת לחם, והוא היה מתענג מאד מזה ושבח מאד את אותו המאכל, כמה הוא מתקן וטוב, כאלו היה אוכל אותו המאכל ממש ובאמת היה מרגיש באכילתו הלחם טעם כל מאכל ומאכל

שְׁהִיָּה רוֹצֶה מַחֲמַת תְּמִימוֹתוֹ וְשִׂמְחָתוֹ הַגְּדוֹלָה.

סֵדֶר שְׁלֶחֶן עֵירוֹף הַיּוֹפְיִי:

(ט) אחד או רבים שאמרו לאחד צא ערב עלינו ועירב עליהם באיזה רוח שירצה הרי זה עירוב ויוצאים בו שהרי לא ייחדו לו רוח: (י) האומר לחבירו ערב עלי בתמרים ועירב עליו בגרוגרות בגרוגרות ועירב עליו בתמרים אמר לו הנה עירובי במגדל והניחו בשובך בשובך והניחו במגדל בבית והניחו בעלייה בעלייה והניחו בבית אינו עירוב אבל אם אמר לו ערב עלי סתם ועירב עליו בין בגרוגרות בין בתמרים בין בבית בין בעלייה הרי זה עירוב: (יא) מי שבא בדרך ומכיר אילן או גדר בסוף אלפים אמה וירא שמה תחשך קודם שיגיע שם ואמר שביתתי תחתיו בעיקרו קנה שביתה בעיקרו ויש לו משם אלפים אמה אף ע"פ שאינו יכול להגיע שם מבעוד יום במהלך בינוני אא"כ ירוץ מותר לילך לשם בנחת אע"פ שאינו מגיע שם מבעוד יום אבל אם לא היה יכול להגיע שם כלל מבעוד יום לא יזוז ממקומו שהרי עקר דעתו מכאן וגם שם לא קנה ודוקא שייחד ד' אמות ההם בתוך אלפים אמה כגון שאמר שביתתי בעיקרו ומכאן עד עיקרו אין יותר מאלפים אבל אם אין כל האילן בתוך אלפים ולא ייחד מקום תחתיו לא קנה שביתה דשמה היה בדעתו על ארבע אמות שהם חוץ לאלפים וגם כאן לא קנה שהרי עקר דעתו מכאן ולא יזוז ממקומו ואם כולו עומד תוך אלפים ולא ייחד מקום שביתתו כגון שאמר שביתתי תחתיו יש לו ארבעה אלפים ממקומו לצד האילן חוץ משיעור משך תחתיו של אילן כגון אם שיעור האילן עשרים אמה יש לו שם אלפים פחות עשרים אמה ולהרמב"ם הקונה שביתה ברחוק מקום ולא סיים מקום שביתתו לא קנה שביתה

שם אלא במקום שהיה עומד בו כשחשכה וכן אם אמר שביתתי במקום פלוני והוא רחוק ממנו יותר מאלפים קנה שביתה במקומו והאומר שביתתי תחת אילן פלוני אם יש תחתיו שמונה אמות או יותר לא קנה שביתה שהרי לא כוון מקום שביתתו לפיכך צריך להתכוין לשבות בעיקרו או בד' אמות שבצפונו או בדרומו ואם היה תחתיו פחות משמונה אמות ונתכוין לשבות תחתיו קנה שהרי מקצת מקומו מסוים וכן דעת הרי"ף בזה: (יב) היו שנים אחד מכיר ואחד אינו מכיר שאינו מכיר מוסר שביתתו למכיר ואומר שביתתנו במקום פלוני: (יג) ודוקא לבא בדרך התירו לו כהאי גוונא אבל לא למי שהוא בביתו ואם אמר כן לא עלה לו ואין לו אלא שביתה ביתו:

סימן תי (א) מי שנתכוין לקבוע שביתתו במקום ידוע אצלו והחזיק בדרך והלך כדי שיגיע לאותו מקום ויקנה בו שביתה אע"פ שלא הגיע ולא עמד שם אלא החזירו חבירו ללון אצלו או שחזר מעצמו ללון אצלו או שנתעכב יש לו להלך למחר עד מקום שנתכוין לו ומאותו המקום אלפים אמה לכל רוח שכיון שגמר בלבו לקבוע שם שביתתו והחזיק בדרך נעשה כמי שעמד שם או שהניח עירובו שם בד"א בעני שאין מטריחין אותו להניח עירוב או ברחוק כגון שהיה בא בדרך אבל אם לא היה עני ולא רחוק לא: (ב) זה שאמרנו שהקונה שביתה בריחוק מקום שיחזיק בדרך לא שיצא וילך בשדה אלא אפילו ירד מן העליה לילך לאותו מקום וקודם שיצא מפתח החצר החזירו חבירו הרי זה החזיק וקנה שביתה וכל הקונה שביתה בריחוק מקום אינו צריך לומר שביתתי במקום פלוני אלא כיון שגמר בלבו והחזיק בדרך כל שהוא קנה שם שביתה וא"צ לומר מי שיצא ברגליו ועמד

במקום שקונה בו שביתה שאינו צריך לומר כלום אלא כיון שגמר בלבו קנה:

סדר לקויי תפלות היומי:

תתשכו: רחם עלינו בעל הרחמים בעת צרה הזאת, ושמרנו וְהִצִּילֵנוּ מִכָּל מִיַּיִ דְּבוּרִים רָעִים וּפְגוּמִים, "שִׁיתָה ה' שְׁמֶרָה לְפִי, נִצְרָה עַל דַּל שְׁפָתַי, אַל תֵּט לְבִי לְדַבֵּר רָע" שְׁלֹא אֶחֱפֵשׂ וְאֶבְקֶשׁ לְמִצָּא חֵם וְשָׁלוֹם פָּגָם וְחִסְרוֹן בְּעֲבוּדַת הַכְּשָׁרִים וְלֹא בְשׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל וְתֵן בָּנוּ כַּח בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים וְחֶסְדֶּיךָ הַנִּפְלְאִים לְהַמְתִּיק כָּל מִיַּיִ גְּבוּרוֹת הַבָּאִים לְבְנֵי אָדָם בְּפֶרֶט לְהַגְדוּלִים וְחֹשׁוּבִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְהִיָּה עִמָּנוּ תָּמִיד שְׁנֹזְכָה תָּמִיד לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז לְדַבֵּר דְּבוּרֵי תוֹרָה וְתַפְלָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם בְּאַמֶּת, בְּאִפֶּן שְׁנֹזְכָה לְהַמְתִּיק כָּל מִיַּיִ גְּבוּרוֹת שְׁבָעוּלָם שְׁמֵהֶם נִמְשָׁךְ הַדְּבוּר וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ מִכָּל מִיַּיִ גְּבוּרוֹת קָשׁוֹת שְׁלֹא יִגִּיעוּ אֵלֵינוּ וְתִרְחֵם עַל גְּדוּלֵי הַדּוֹר אֲשֶׁר אֵלֵיהֶם מִגִּיעִים הַגְּבוּרוֹת קָשׁוֹת לְהַמְתִּיקָם וְתִהְיֶה עִמָּם תָּמִיד וְתִתֵּן לָהֶם כַּח בְּרַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ הַרְבִּים לְהַמְתִּיק כָּל הַגְּבוּרוֹת קָשׁוֹת שְׁבָעוּלָם הַבָּאִים אֵלֵיהֶם וְתִשְׁמֹר אֹתָנוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל, בְּפֶרֶט כָּל גְּדוּלֵי הַדּוֹר בְּעֵת שְׁאִין בָּנוּ כַּח חֵם וְשָׁלוֹם לְהַמְתִּיק הַגְּבוּרוֹת הַבָּאוֹת אֵלֵינוּ, שְׁעַל כָּל פָּנִים נִשְׁמֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ מְאֹד מְאֹד לְבָלֵי לְדַבֵּר סָרָה עַל שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, מִכָּל שֶׁכֶּן שְׁלֹא לְדַבֵּר חֵם וְשָׁלוֹם עַל צְדִיקֵי הַדּוֹר וְהַנְּלוּיִם אֵלֵיהֶם וְתִתֵּן כַּח לְצְדִיקֵי הַדּוֹר הָאֱמֶתִיִּים שִׁימְתִּיקוּ כָּל הַגְּבוּרוֹת הַקָּשׁוֹת שְׁבָעוּלָם וְיַעֲשׂוּ מֵהֶם תּוֹרַת חֶסֶד לְלַמֵּד בְּתוֹרָתָם לְאַחֲרִים לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתֶיךָ, וְכַבּוֹד הַדָּר מִלְּכוּתֶךָ:

תתשכו: רבונו של עולם יודע תעלומות, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כָּל מַה שְׁנַעֲשָׂה בְּעֵינָיִן זֶה וְכַמָּה נַפְשׁוֹת שָׁקְעוּ בְּזֶה, שְׁהַגִּיעַ אֵלֵיהֶם גְּבוּרוֹת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקל - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

קְשׁוֹת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלֹא הָיָה בָּהֶם כַּח לְהַמְתִּיקָם, וְעַל יְדֵי זֶה נִבְשְׁלוּ וְנִפְּלוּ וְדִבְּרוּ סָרְהָה עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַצְּדִיקִים וְעַל יְדֵי זֶה גָּרְמוּ שְׁנִסְתְּלִקוּ בַּמָּה צְדִיקִים קְדוֹשִׁים וְנוֹרְאִים עַד אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ בֵּיתוֹמִים וְאִין אָב, כִּתְּרֵן בְּרֹאשׁ הָהָר וְכַנֵּם עַל הַגְּבֻעָה וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעֵדְנֵנוּ, עַל מִי יֵשׁ לָנוּ לְהַשְׁעֵן עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ שְׁלֹא נִפְגַּם כָּלֵל בְּהַדְּבֹר הַבָּא עַל יְדֵי הַגְּבּוּרֹת שְׁלֹא יִתְגַּבְּרוּ הַגְּבּוּרֹת חַם וְשָׁלוֹם לְהַחֲמִיץ לְבַבְנוּ לְדַבֵּר סָרְהָה עַל שׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וּבִיזוּתָר תִּשְׁמַר אֶת גְּדוּלֵי הַדּוֹר וְחַשׁוּבִים, אֲשֶׁר אֲלִיהֶם מַגִּיעִים הַגְּבּוּרֹת קְשׁוֹת הַיּוֹצְאִים לְעוֹלָם לְפַעֲמִים, וְשִׁמְרָם וְהַצִּילָם בְּרַחֲמֶיךָ וַחֲסִדֶיךָ הַרְּבִים שְׁלֹא יִפְגְּמוּ בְּהַגְּבּוּרֹת הַקְּשׁוֹת כָּלֵל, שְׁלֹא יִתְגַּבְּרוּ הַגְּבּוּרֹת עֲלֵיהֶם לְהַבִּיא אֹתָם [לְהַסִּיתָם] חַם וְשָׁלוֹם לְדַבֵּר עִתָּק עַל צְדִיקֵי הַדּוֹר וְאֲנִשִּׁיהֶם רַחֲמָנָא לְצַלֵּן רַק תִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם וְעָלִינוּ כַּח מִגְּדוּלֵי בְּחִירֵי צְדִיקֶיךָ הַנוֹרְאִים, וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתַגֵּן עֲלֵיהֶם וְעָלִינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתַתֵּן לָנוּ כַּח לְהַמְתִּיק כָּל הַגְּבּוּרֹת שְׁבַעֲוֹלָם הַבָּאִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאִפְּלוּ הַגְּבּוּרֹת הַקְּשׁוֹת הַבָּאִים לְגְּדוּלֵי הַדּוֹר, כְּלָם נִזְכָּה לְהַמְתִּיק בְּהַמְתָּקוֹת גְּמוּרֹת לְהַפְּכֶם לְחַסְדִּים גְּמוּרִים עַל יְדֵי דְבוּרֵי תּוֹרָה וְתַפְּלָה וְיִרְאָה שָׁמַיִם בְּאַמֶּת שְׁתִּזְכְּנוּ לְדַבֵּר בָּהֶם תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְיִקְּיִם בְּכָל חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל "פִּיָּה פְּתַחַה בְּחַכְמָה, וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה", שְׁיִזְכּוּ כְּלָם לְלַמֵּד תּוֹרָה עַל מְנַת לְלַמְּדָה בְּאִפְּן שִׁיזוּרוּ לְעַם ה' דְּרַכֵּי ה' הָאֱמֶתִיִּים בְּאַמֶּת וְצַדִּק כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, וְיִמְתִּיקוּ כָּל הַגְּבּוּרֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַגְּזֻרֹת וְכָל הַדִּינִים מִיִּשְׂרָאֵל וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חַסְדִּים טוֹבִים תָּמִיד, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה אֲנַחְנוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מְהֵרָה וְנַעֲשֶׂה רְצוֹנָךְ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ וּבְתוֹרַתְךָ נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה:

זֶקֶן נֵתָן וְכֹל יַעֲבוֹר

תְּפִלָּה קְלָה תַשְׁכַּח: {מיוסד ע"פ תורה רי"ב} יְחִיד קְדָמוֹן אֲשֶׁר
 אֶתָּה סָתוּם וְנֶעְלָם מִכָּל הָעוֹלָמוֹת כִּי לִית מַחְשָׁבָה
 תְּפִיסָא בְּךָ כָּלָל, אֵךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חָמַלְתָּ עָלֵינוּ וְנָתַתָּ לָנוּ רְשׁוֹת
 לְדַמּוֹת וּלְכַנּוֹת אוֹתְךָ עַל יְדֵי שְׁמוֹת וְכַנּוּיִים וְתַאֲרִים, אֲשֶׁר גָּלוּ לָנוּ
 נְבִיאֶךָ הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה אָנוּ זוֹכִים לְהַמְשִׁיךְ שְׁכִינַת
 כְּבוֹדְךָ עָלֵינוּ, עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו
 שְׁנִזְכָּה מֵעַתָּה לְהַתְּעוֹרֵר וּלְהַתְּחַזֵּק בְּאַמֶּת לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּתֵנוּ
 בְּכוֹנָה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת, שְׁנִנְטָה אֲזַנְנוּ הֵיטֵב לְכָל הַדְּבוּרִים הַקְּדוֹשִׁים
 וְהַנּוֹרְאִים שְׁאָנוּ מוֹצִיאִים מִפִּינוּ בְּכָל סֵדֶר הַתְּפִלָּה, בְּבִרְכַת הַשַּׁחַר
 וּבִסְדֵר הַקְּרִבְנוֹת וּבִפְסוּקֵי דְזִמְרָה, וּבְקִרְיַאת שְׁמַע וּבְרִכּוֹתֶיהָ,
 וּבַתְּפִלַּת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה וּבַתְּחִנוּנִים שְׁלֹאֲחֶרֶיָהּ, וּבְקִדְשָׁה דְסִדְרָא,
 וְשִׁיר שֶׁל יוֹם, וּבְכָל פְּרָטֵי הַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל
 הַשְּׁבָחִים וְתַאֲרִים שְׁאָנוּ מְדַמִּין וּמְכַנְּיִם אוֹתְךָ בָּהֶם כָּלֵם הֵם
 תְּמוּנַת ה':

תַּתְּשַׁכַּח: זַכְּנוּ לְהַתְּפַלֵּל וּלְסִדֵּר שְׁבָחִים לְפָנֶיךָ בְּכוֹנָה גְדוֹלָה
 בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל מֵעוֹמְקָא דְלָבָא בְּאַמֶּת, עַד שְׁנִזְכָּה לְמַחִיאת
 כַּפַּיִם בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, בְּהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל וּבְשִׁמְחָה רַבָּה וּבְחִשְׁק
 נְמָרִץ בְּאַמֶּת, עַד שְׁנִזְכָּה עַל יְדֵי זֶה לְהַבִּיט בְּתְמוּנַת ה' וַיִּקְיֵם בָּנוּ
 בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד "וּתְמוּנַת ה' יְבִיט" גַּם נִזְכָּה עַל יְדֵי זֶה עַל יְדֵי
 מַחִיאת כַּפַּיִם שֶׁתְּהִיָה תְּפִלָּתֵנוּ בְּבַחֲיַנַת וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת כַּנְּפִיָהֶם
 גַּם נִזְכָּה עַל יְדֵי זֶה שֶׁתְּהִיָה נִכְלָלַת תְּפִלָּתֵנוּ בְּתוֹךְ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב
 וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פִּה, שֶׁהֵם יָד כּוֹתֶבֶת וַיְד חוֹתְמַת רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ, וְזַכְּנוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּכוֹנָה הַלֵּב בְּהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל בְּאַמֶּת, עַד
 שִׁיתְּעוֹרְרוּ יְדֵינוּ לְהַמְחִיאת כַּף אֶל כַּף בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, בְּאִפְּן
 שְׁנִזְכָּה לְהַבִּיט בְּתְמוּנַת ה', וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִיל

זֶה נֹצֵרֵנוּ וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקל"ב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

זֶה נֹצֵרֵנוּ כִּי לִדְעַת וְלִהְכִיר אֹתְךָ בְּאַמֶּת עֲזַרְנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ לְבַל
אוֹבֵד עוֹד חֵם וְשָׁלוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי כִּזְהָ אֲשֶׁר בְּיָדֵי לְזִכּוֹת בּוֹ
בְּכָל עֵת "פִּרְשִׁיתִי יָדַי אֵלֶיךָ נִפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵיפָה לָּךְ סָלָה מִהָרַע עֲנֵנִי
ה' כְּלַתָּה רוּחִי אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר
הָאֵירָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדֶּךָ ה' אֱלֹקִים צְבָאוֹת
הַשֵּׁיבֵנוּ, הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִשְׁעָה" וְזִכְנִי לְהִתְקַשֵּׁר לְצַדִּיקִים אֲמַתִּים
בְּאַמֶּת, וְעַל יָדַי זֶה אֲזַכֶּה לְכַח הַדְּבֹר בְּשִׁלְמוֹת, לְדַבֵּר דְּבוּרִים
הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וְיִרְאַת שָׁמַיִם "יִמְלֵא פִי תְהִלָּתְךָ כָּל הַיּוֹם
תִּפְאַרְתְּךָ אֲבָרְכָה אֶת ה' בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי תְהִלָּת ה'
יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בְּשָׂר שֶׁמֶ קִדְּשׁוּ לְעוֹלָם וָעֶד בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן":